

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 10. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 10. studenog 2023. godine.

1. Čl. 47.

U privitku dostavljam rješenje HZMO-a o utvrđenom tjelesnom oštećenju službenika od 100%. Da li je navedeno Rješenje dovoljno kao osnova za ostvarivanje prava na isplatu pomoći u slučaju nastanka invalidnosti službenika u visini jedne proračunske osnovice, a sukladno članku 47. Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023.

Nastanak invalidnosti službenika i namještenika, malodobnog djeteta, supružnika, izvanbračnog druga ili životnog partnera službenika i namještenika u svrhu ostvarivanja prava na pomoć iz članka 47. Kolektivnog ugovora, utvrđuje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima.

Pojam invalidnosti službenika i namještenika, supružnika, izvanbračnog druga, odnosno životnog partnera službenika i namještenika veže se isključivo uz smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti.

2. Čl. 47.

Službenica nam je dostavila rješenje HZMO-a, Područne službe u Zagrebu o utvrđivanju tjelesnog oštećenja od 40%.

Da li se tjelesno oštećenje od 40% može računati kao nastanak invalidnosti te službenici isplatiti naknadu prema članku 47. Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

3. Čl. 47.

Službenica Ministarstva financija, Porezne uprave podnijela je 27. svibnja 2022. godine zahtjev za isplatu pomoći, obzirom da je osoba s invaliditetom s dijagnozom reumatskog artritisa.

Uz zahtjev službenica je priložila:

- rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Sisku, KLASA: 141-06/09-01/OB: 03032588009, URBROJ: 341-15-05/3-09-011720 od 6. travnja 2009. godine o utvrđivanju svojstva osiguranika - invalidne osobe od 25. ožujka 2009. godine;
- Odobrenje Povjerenstva za lijekove KBC Zagreb na zamolbu Klinike za unutrašnje bolesti, Zavoda za kliničku imunologiju i reumatologiju za odobrenjem liječenja imenovane u razdoblju od 26. studenoga 2021. godine do 25. svibnja 2022. godine; te
- nalaz Kliničkog bolničkog centra Zagreb, Klinike za unutarnje bolesti, Zavoda za kliničku imunologiju i reumatologiju od 11. svibnja 2022. godine.

Odredbom članka 47. stavka 1. alineje 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, broj 56/22), propisano je da službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika, malodobne djece

ili supružnika službenika i namještenika - u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno, s osnove nastanka invalidnosti.

Odredbom članka 139. Zakona o radu („Narodne novine“, broj 93/14, 127/17 i 98/19), kojom je propisana zastara potraživanja iz radnog odnosa, navedeno je da ako tim ili drugim zakonom nije drukčije određeno, potraživanja iz radnog odnosa zastarijevaju za pet godina.

Imenovana je službenica Ministarstva financija, Porezne uprave od 1. siječnja 1994. godine. Dakle, u razdoblju od kada joj je utvrđeno svojstvo osiguranika - invalidne osobe imenovana je bila službenica Ministarstva financija, Porezne uprave.

S obzirom na sve navedeno, molimo za odgovor na upit odnosno tumačenje ostvaruje li imenovana pravo na jednokratnu pomoć zbog nastanka invalidnosti sukladno citiranom članku novog Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

4. Čl. 47.

Kako u praksi često dolazi do miješanja pojmova invaliditeta i invalidnosti, postavljamo iduće upite:

- Što se smatra invalidnošću u smislu čl. 47. Kolektivnog ugovora?

- Kojim rješenjem, kojih tijela se ona dokazuje?

- Smatra li se tjelesno oštećenje invalidnošću u smislu čl. 47. Kolektivnog ugovora? Napominjemo kako je prethodna Komisija dala tumačenje da se tjelesno oštećenje ne smatra teškom invalidnošću.

- Smatraju li se osobe koje su, sukladno rješenju HZMO-a, stekle svojstvo osiguranika — invalidne osobe invalidima u smislu čl. 47. Kolektivnog ugovora?

- Ostvaruju li osobe upisane u Registar osoba s invaliditetom pravo na pomoć iz čl. 47. Kolektivnog ugovora, s obzirom da je određen broj službenika s tjelesnim oštećenjem upisan u Registar osoba s invaliditetom?

- Mogu li dva službenika primiti novčanu pomoć za istu osobu (npr. roditelji koji rade u istom tijelu za dijete)?

- Ostvaruje li se, u slučaju nastanka invalidnosti dviju ili više osoba unutar iste obitelji pravo na novčanu pomoć posebno za svaku osobu kod koje je nastala invalidnost?

- Može li se, kod utvrđivanja nastanka invalidnosti malodobnog djeteta, kao osnova za isplatu pomoći, uzeti rješenje Centra za socijalnu skrb o postojanju invaliditeta, neovisno o njegovom stupnju (obzirom da čl. 47. KU više nije propisan uvjet nastanka teške invalidnosti — IV. stupnja, za koje se prima osobna invalidnina)?

- Ostvaruje li službenik pravo na pomoć iz čl. 47. Kolektivnog ugovora za dijete koje je u trenutku podnošenja zahtjeva punoljetno, ali je njegova invalidnost nastala u vrijeme dok je još bilo malodobno, a službenik je u to vrijeme bio zaposlen u tijelu?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023.

Sukladno članku 47. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državni službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti u visini jedne proračunske osnovice, a nastanak invalidnosti utvrđuje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima. Budući da se pojam invalidnosti veže isključivo uz smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti, pomoć u slučaju nastanka invalidnosti iz članka 47. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ostvaruje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela kojim se utvrđuje invalidnost odnosno smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomični ili potpuni gubitak radne sposobnosti. U konkretnom slučaju, na temelju konačnog rješenja HZMO-a kojim je utvrđeno da kod

osiguranika - osobe s invaliditetom zdravstveno stanje uzrokuje trajne posljedice za život i rad, zaposlenik ostvaruje pravo na isplatu jednokratne pomoći u visini jedne proračunske osnovice u slučaju nastanka invalidnosti.

Sukladno članku 47. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državni službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta u visini jedne proračunske osnovice, a nastanak invalidnosti utvrđuje se dostavom konačnog rješenja nadležnog tijela sukladno posebnim propisima. Pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta zaposlenik ostvaruje ako je kod malodobnog djeteta utvrđen teži (stupanj III) ili teški invaliditet (stupanj IV), prema Listi težine i vrste invaliditeta – oštećenja funkcionalnih sposobnosti Uredbe o metodologijama vještačenja (NN br. 67/2017, 56/2018). Pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta ostvaruje se dostavom Nalaza i mišljenja o težini i vrsti invaliditeta – oštećenju funkcionalnih sposobnosti Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom (ZOSI), odnosno dostavom jednog od sljedećih pravomoćnih rješenja nadležne službe:

- Rješenje o pravu na doplatku za djecu (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje; temeljem članka 22. Zakona o doplatku za djecu, za dijete s težim ili teškim invaliditetom prema posebnim propisima),
- Rješenje o pravu na dopust radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju (Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje),
- Rješenje o pravu na rad s polovicom punoga radnog vremena radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju (Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje; do 8. godine i nakon 8. godine života djeteta),
- Rješenje o pravu na osobnu invalidninu (centar za socijalnu skrb) te
- Rješenje o pravu na doplatku za pomoć i njegu (centar za socijalnu skrb).

Državni službenik i namještenik koji ima dvije ili više osoba unutar iste obitelji kojima je od strane nadležnih institucija utvrđen nastanak invalidnosti sukladno uvjetima iz članka 47. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, ima pravo na pomoć u visini jedne proračunske osnovice za svaku osobu za koju je na opisani način utvrđen nastanak invalidnosti.

Državni službenik i namještenik ostvaruje pravo na pomoć iz čl. 47. Kolektivnog ugovora za dijete koje je u trenutku podnošenja zahtjeva punoljetno, ali je njegova invalidnost nastala u vrijeme dok je još bilo malodobno, osim u slučaju ako do trenutka podnošenja zahtjeva nije nastupila zastara.

5. Čl. 47. st. 1. podstavak 2.

Službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika/namještenika, malodobne djece ili supružnika službenika/namještenika jednokratno s osnova nastanka invalidnosti.

Budući da u praksi zaprimamo veći broj zahtjeva s osnova tjelesnog oštećenja, molimo tumačenje odnosi li se navedena odredba i na tjelesno oštećenje.

Također, molimo tumačenje da li se navedena odredba odnosi i na invalidnost/tjelesno oštećenje utvrđeno prije 1. svibnja 2022. godine, odnosno od početka primjene novog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, budući da je prema ranije važećem kolektivnom ugovoru bilo utvrđeno pravo na pomoć samo u slučaju teške invalidnosti?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine i Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023. godine te daje sljedeći odgovor:

Navedena odredba Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, primjenjuje se od 1. svibnja 2022. godine.

6. Čl. 47.

Dana 06. svibnja 2022. zaključen je Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike, te je isti objavljen u Narodnim novinama broj 56/2022, dana 18. svibnja 2022.

Sukladno Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike (NN 56/2022, dalje u tekstu: Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike), u Ured predsjednice ovoga suda zaprimljeni su zahtjevi službenika i namještenika radi odobrenja isplate jednokratne pomoći zbog utvrđene invalidnosti prema čl. 47. st. 1. toč. 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike. Službenici i namještenici su u svom zahtjevu priložili pravomoćna rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje o utvrđenom tjelesnom oštećenju, a ne pravomoćna rješenja o invalidnosti/invaliditetu.

Utvrđena tjelesna oštećenja su nastala ranije, tj. prije stupanja na snagu Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Neki službenici po tim rješenjima primaju već naknadu radi tjelesnog oštećenja od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje.

Slijedom navedenog, molim Vas tumačenje i uputu imaju li službenici i namještenici pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika, malodobne djece ili supružnika službenika i namještenika — u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno s osnove nastanka invalidnosti sukladno čl. 47. st. 1. toč. 2., u vezi st. 2 i st. 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, ukoliko je istima ili malodobnoj djeci ili supružniku službenika i namještenika pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđeno tjelesno oštećenje, a ne invalidnost, odnosno kako se to tumači?

Nadalje, ukoliko isti imaju pravo na naprijed navedenu isplatu temeljem pravomoćnog rješenja o utvrđenom tjelesnom oštećenju, molimo tumačenje glede vremena nastanka tjelesnog oštećenja (invalidnosti), budući je svim službenicima i namještenicima, koji su postavili zahtjev za isplatu sukladno čl. 47. st. 1. toč. 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, te njihovoj maloljetnoj djeci tjelesno oštećenje nastala prije donošenja tog Ugovora.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine i Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023. godine te daje sljedeći odgovor:

Navedena odredba Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, primjenjuje se od 1. svibnja 2022. godine.

7. Čl. 47. st. 1. podstavak 2.

Člankom 47. stavkom 1. alinejom 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN 56/22) utvrđeno je da službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti službenika i namještenika, malodobne djece ili supružnika službenika i namještenika — u visini jedne proračunske osnovice, jednokratno, s osnove nastanka invalidnosti.

Člankom 48. stavkom 1. alinejom 2. prethodnog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike utvrđeno je da službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti službenika i namještenika, malodobne djece ili supružnika službenika i namještenika — u visini jedne proračunske osnovice.

Tumačenjem Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike broj 2/48 od 23. siječnja 2018. utvrđeno je da sukladno čl. 48. Kolektivnog ugovora službenik odnosno namještenik ostvaruje pravo na pomoć u slučaju nastanka teške invalidnosti. a za ostvarivanje toga prava mora se raditi o onoj invalidnosti koja je uzrokovala potpuni gubitak radne sposobnosti toga službenika odnosno namještenika.

Namještenica Područnog carinskog ureda Osijek podnijela je ovom uredu zamolbu za ostvarivanje prava na pomoć temeljem članka 47. stavak 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, zbog nastanka invalidnosti namještenice, a u privitku koje zamolbe je dostavljeno rješenje kojim je istoj utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 30%.

Da li navedena namještenica ostvaruje pravo na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti u visini jedne proračunske osnovice, temeljem odgovarajućeg rješenja HZZO kojim je istoj utvrđeno postojanje tjelesnog oštećenja od 30%, a budući se »novim« Kolektivnim ugovorom kao uvjet ne navodi teška invalidnost, ili se i dalje smatra da se za ostvarivanje toga prava mora raditi o onoj invalidnosti koja je uzrokovala potpuni gubitak radne sposobnosti, pogotovo jer je istoj namještenici utvrđeno tjelesno oštećenje od 30%.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/47 od 10. studenog 2023. godine.

8. Čl. 47.

Članak 47. stavak 1. alineja 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (NN, br. 56/22.) propisuje pravo službenika i namještenika na pomoć u slučaju nastanka invalidnosti malodobnog djeteta, i to jednokratno, u visini jedne proračunske osnovice. Nastanak invalidnosti malodobnog djeteta dokazuje se, sukladno odredbama stavka 3. navedenoga članka Kolektivnog ugovora, pravomoćnim rješenjem o invalidnosti nadležne službe socijalne skrbi.

Nasuprot tome, Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN, br. 56/22.) propisuje da se pravo na pomoć u navedenom slučaju ostvaruje ne samo dostavom pravomoćnog rješenja nadležne službe socijalne skrbi, već i dostavom odgovarajućih pravomoćnih rješenja drugih nadležnih službi – Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje te Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Naša zaposlenica, uz zahtjev za odobrenje pomoći zbog invalidnosti djeteta, dostavila rješenje HZZO-a o pravu na rad s polovicom punoga radnog vremena radi njege djeteta s težim smetnjama u razvoju (stupanj III) te se pozvala na odredbe Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama koje izrijeckom, u članku 61. stavku 4., navode da se dostavom toga rješenja može ostvariti pravo na isplatu pomoći.

Naime, odredbe članka 107. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisuju da ako Vlada Republike Hrvatske sa sindikatom javnih službi, ugovori materijalna prava povoljnije od ugovorenih za državne službenike i namještenike, ta povoljnija prava jednako treba primjenjivati i na državne službenike i namještenike, temeljem čega zaposlenica smatra da joj pripada pravo na pomoć zbog invalidnosti djeteta, iako pripadajuće rješenje nije izdala nadležna služba socijalne skrbi već Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje.

Mišljenja smo da imenovana ima pravo na isplatu pomoći i na temelju tako dostavljenog rješenja, ali zbog sigurnosti u ispravnost postupanja, dostavljamo upit Zajedničkoj komisiji za tumačenje odredbi Kolektivnog ugovora, obzirom da tumačenja zajedničke komisije, sukladno odredbama članka 101. stavka 8. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, imaju pravnu snagu i učinke kolektivnog ugovora, a dostavljaju se podnositelju upita koji je dužan pridržavati se danog tumačenja.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/47 od 10. studenog 2023. godine.

9. Čl. 52.

Upit se odnosi na članak 52. stavak 3. Kolektivnog ugovora kojim je promijenjena samo dobna granica službenika koji ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza pod uvjetom da je stvarno kupljena godišnja odnosno mjesečna karta.

Može li se službenik koji ostvaruje pravo iz članka 52. stavka 3. Kolektivnog ugovora pozvati na odredbu stavka 12. istog članka i zatražiti isplatu 1/12 cijene godišnje karte, budući da ne koristi javni prijevoz, jer zbog bolesti mora dolaziti na posao osobnim automobilom?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 15/52 od 28. travnja 2023. godine.

10. Čl. 23.

Pitanje je, da li službenik ima pravo koristiti godišnji odmor koji je stečen 2021. ili njegov dio, a nije iskorišten do 30. lipnja 2022. zbog bolesti, korištenja roditeljskog ili posvojiteljskog dopusta te dopusta radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja 2023. godine, uzimajući u obzir da je Zakonom omogućeno prenošenje godišnjeg odmora samo iz jedne kalendarske godine u drugu?

Naime, kako se u članku 23. stavak 1. dva puta navodi tekst "do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine" nije jasna razlika između službenika koji su bili na radu u 2021. i njihovog prava da godišnji iskoriste do 30. lipnja 2022. i službenika koji su bili bolesni te se vratili na rad iza 30. lipnja 2022.

Konkretno, namještenik je ostvario pravo na godišnji odmor za 2021., ali je cijelu godinu bio na bolovanju, dok se na rad vratio 6. lipnja 2022. Može li iskoristiti cijeli godišnji odmor za 2021. koji prelazi 30. lipanj 2022. ili samo do 30. lipnja 2022. godine?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023.

Člankom 23. stavkom 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisano je opće pravilo o prenošenju neiskorištenog godišnjeg odmora, odnosno dijela godišnjeg odmora zbog bolesti, korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju. Takav godišnji odmor službenik ili namještenik ima pravo iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

Iznimku od opisanog općeg pravila predstavlja stavak 2. istog članka Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, koji omogućuje prenošenje godišnjeg odmora do kraja kalendarske godine u kojoj se službenik odnosno namještenik vratio na rad, i to isključivo u situaciji korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, kada službenik i namještenik zbog korištenja jednog od navedenih prava, nije mogao iskoristiti ili njegovo korištenje poslodavac nije omogućio do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

Uzimajući u obzir navedeno, prenošenje godišnjeg odmora u slučaju bolovanja, moguće je samo po povratku na rad, i to najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

11. Čl. 23. st. 1.

Radi li se u konkretnom slučaju radi o grešci u pisanju, budući da odredba glasi: „Godišnji odmor, odnosno dio godišnjeg odmora koji nije iskorišten do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine zbog bolesti, te korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, službenik ili namještenik ima pravo iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine“. Ukoliko nije greška u pisanju, molimo tumačenje do kraja koje godine bi službenik imao pravo, pod naprijed navedenim uvjetima, iskoristiti pravo na godišnji odmor za 2022. godinu, ako se uzme u obzir i odredba stavka 2. navedenog članka?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

12. Čl. 12.

Mora li državni službenik, koji je u dane tjednog odmora (subota i nedjelja) radio, dva dana tjednog odmora koristiti u kontinuitetu?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/12 od 10. studenog 2023.

Službenik, odnosno namještenik ima pravo na tjedni odmor u trajanju od 48 sati neprekidno u svakom pojedinom kalendarskom tjednu. Tjedni odmor se mora osigurati u kontinuitetu u trajnu od najmanje 48 sati za svaki pojedini kalendarski tjedan u kojem je službenik ili namještenik radio.

Ako je prijeko potrebno da službenik i namještenik radi na dan (dane) tjednog odmora, osigurava mu se korištenje tjednog odmora tijekom sljedećeg tjedna.

Ako službenik i namještenik radi potrebe posla ne može koristiti tjedni odmor ni u narednom tjednu, u dogovoru, odnosno prema odluci neposredno nadređenog službenika i namještenika mora mu se osigurati korištenje tjednog odmora najkasnije u roku od 14 dana.

13. Čl. 39.

Od 16. siječnja 2017. godine do 31. listopada 2017. godine bio sam službenik Općine Lišane Ostrovičke, dok sam od 1. studenog 2017. godine do 30. svibnja 2022. godine bio službenik jedinice lokalne samouprave, točnije Općine Galovac (sve Zadarska županija). Prije toga sam u jednom navratu bio službenik Općine Galovac.

Zanima me da li se u radni staž za uvećanje koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta uračunava radni staž ostvaren u svim jedinicama lokalne samouprave?

Naime, temeljem premještaja (sukladno članku 76.a Zakona o državnim službenicima) postao sam s danom 1. lipnja 2022. godine državni službenik.

Napominjem da sam za premještaj trebao ispunjavati sljedeće uvjete: visoka stručna sprema društvene, humanističke, prirodne ili tehničke struke, položen državni ispit, te najmanje 4 godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 9. veljače 2023. godine.

14. Čl. 23. st. 1.

Od 2. kolovoza 2021. godine do 24. lipnja 2022. godine nalazio sam se na dugotrajnom bolovanju zbog srčanog udara. Od Ministarstva vanjskih i europskih poslova zatražio sam suglasnost za korištenje preostalog dijela godišnjeg odmora iz 2021. godine u trajanju od 1. srpnja do 8. kolovoza 2022. godine, za koji smatram da isti imam pravo koristiti.

Molim vaše tumačenje, te napominjem da imam saznanja da je navedeno Ministarstvo također zatražilo to tumačenje koje ni do današnjeg dana nije dostavljeno.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

15. Čl. 38. st. 8.

Da li službenik koji ima završen stručni poslijediplomski studij i priznat stručni naziv magistar diplomacije ima pravo na uvećanje osnovne plaće za 5%?

Naime, službeniku je rješenjem Senata Sveučilišta u Zagrebu od 1998. godine priznata istovjetnost diplome magistra diplomacije od 1996. godine (koju je izdalo Malteško sveučilište u Malti) s domaćom diplomom o završenom stručnom poslijediplomskom studiju iz područja društvenih znanosti i priznat stručni naziv Magistar diplomacije.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 8/38 od 10. studenog 2023.

Sukladno čl. 38. st. 8. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, osnovna plaća državnog službenika uvećat će se za 5% ako ima završen sveučilišni specijalistički studij (spec. i univ. spec. – razina VII.2. Hrvatskog klasifikacijskog okvira ili završen poslijediplomski stručni studij koji se izvodi na sveučilištu – kratica mr. uz naznaku struke – predbolonjski studiji), 8 % ako službenik i namještenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti, odnosno za 15 % ako službenik i namještenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti, neovisno o tome je li poslijediplomski specijalistički studij, magisterij, odnosno doktorat znanosti u funkciji radnog mjesta ili nije.

Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju, državni službenik koji ima završen stručni poslijediplomski studij iz područja društvenih znanosti i priznat mu je stručni naziv magistar diplomacije ostvaruje pravo na uvećanje osnovne plaće za 5%.

16. Čl. 18. st. 1.

Da li službenik koji se zaposlio prije 3 mjeseca u Općinski sud u Kutini (na neodređeno vrijeme), a ima prekid rada duži od 8 dana, ostvaruje razmjerni dio godišnjeg odmora prema članku 18. stavku 1. Kolektivnog ugovora ili isto ostvaruje tek nakon šest mjeseci neprekidnog rada?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/18 od 30. studenog 2022. godine.

17. Čl. 38. i 49.

Da li vozač koji ide na službeni put iz Splita do Zagreba i natrag u istome danu ima pravo na dnevnicu i naknadu za prekovremeni rad, s obzirom da je aktivan od 06.00 – 19.00 sati? Uredovno radno vrijeme je od 07.00- 15.00 sati. Kako bi se ti prekovremeni sati trebali upisati?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/49 od 26. listopada 2022. godine te daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 9/38 od 10. studenog 2023.

Vozač koji je upućen na put iz Splita u Zagreb, na kojem provede vrijeme od 06.00 – 19.00 sati određenog dana, ostvaruje pravo na prekovremeni rad za sate izvan njegovog redovnog radnog vremena.

18. Čl. 38. i 49.

Obraćamo Vam se zamolbom za mišljenje i uputu vezano za primjenu odredbe članka 38., članka 48. i drugih odgovarajućih odredba Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, broj: 56/22, dalje: Kolektivni ugovor) u okolnostima kada je putni nalog izdan namješteniku zaposlenom na radnom mjestu vozača ili vozača-dostavljača. Naime, namještenici ovog suda zaposleni na radnom mjestu vozača i vozača/dostavljača obratili su se Uredu predsjednika suda sa zahtjevom da im se, za vrijeme službenog putovanja, točnije, obavljanja poslova vozača prigodom vožnje dužnosnika ili službene osobe na službeni put izvan radnog vremena, pored dnevnice isplati i naknada za prekovremeni rad. Pri tome, isti su se pozvali na Izvod iz zapisnika sa 16. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (članka 38. stavka 9. i članka 49. tada primjenjivanog Kolektivnog ugovora), Tumačenje broj 1/19 od 18. travnja 2019. godine, te Tumačenje broj 5/49 od 25. veljače 2020. S obzirom na sadržaj navedenih Tumačenja te stipulaciju mjerodavnih odredaba Kolektivnog ugovora, imajući u vidu proračunske odgovornosti čelnika državnih tijela, molimo Vaše

tumačenje gore navedenih odredaba Kolektivnog ugovora kojima je određeno pravo na dnevnicu namještenika upućenih na službeno putovanje, odnosno, tijekom obavljanja poslova vozača prigodom vožnje dužnosnika ili službenih osoba na službeni put.

Točnije, molimo Vaše mišljenje pripada li namještenicima zaposlenim na radnom mjestu vozača i/ili vozača dostavljača za vrijeme obavljanja poslova njihovog radnog mjesta izvan radnog vremena na temelju putnog naloga, uz pripadajuću dnevnicu, i naknada za prekovremeni rad.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/49 od 26. listopada 2022. godine te Tumačenje broj 9/38 od 10. studenog 2023. godine.

19. Čl. 43.

Dana 17. studenoga 2022. poslali smo vam upit vezano uz regres te još nismo dobili odgovor. Naime, ne pomaže nam Tumačenje broj 1/43 od 23. veljače 2023. godine, s obzirom da se radi o službenicima koji su prvi put zaposleni u našem Ministarstvu dana 17. listopada 2022. godine te su ostvarili pravo na razmjerni godišnji odmor za mjesec studeni i prosinac 2022. godine. Dakle, imaju li isti pravo na isplatu regresa za 2022. godinu (a koji je već isplaćen u lipnju 2022. godine službenicima koji su ostvarili pravo na puni godišnji odmor za 2022. godinu te su isti koristili) za korištenje razmjernog godišnjeg odmora stečenog za mjesec studeni i prosinac 2022. godine?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 2/43 od 10. studenog 2023.

Pravo na isplatu regresa iz čl. 43. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike vezuje se uz ostvarivanje prava na godišnji odmor i njegovo korištenje, a ne o razdoblju u kojem se službenik odnosno namještenik zaposlio.

Dakle, državni službenici i namještenici ostvarit će pravo na isplatu regresa za određenu godinu i u situaciji kada nisu koristili godišnji odmor u kalendarskoj godini u kojoj su ga stekli, nego taj godišnji odmor ili njegov dio koriste do 30. lipnja sljedeće godine, ako je regres za godinu u kojoj je ostvareno pravo na godišnji odmor isplaćen i ostalim državnim službenicima i namještenicima.

20. Čl. 14.

Da li službenik koji ima pravo i koristi razmjerni dio godišnjeg odmora u godini ima pravo na isplatu regresa za godišnji odmor za tu godinu u punom iznosu?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/43 od 10. studenog 2023. godine.

21. Čl. 38. st. 8. al. 1. i 2.

Službenik Ministarstva financija, Carinske uprave, raspoređen na radno mjesto I. vrste (vježbenik) podnio je zamolbu za ostvarivanjem prava na uvećanje osnovne plaće za 8%, za znanstveni stupanj magistra znanosti, sukladno članku 38. stavku 8. alineji 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Imenovani je dana 14. lipnja 2011. na visokom učilištu Pontificia Universitas Gregorian, Filozofsko — teološki institut Družbe Isusove završio dvogodišnji studijski program teologije (duhovnost), te stekao kvalifikaciju Licentiatum in Theologia (Spiritualitate).

Ministarstvo znanosti i obrazovanja dopisom od 20. travnja 2022. dalo je mišljenje kojim smatraju da je imenovani službenik (vježbenik) završetkom prethodno navedenog dvogodišnjeg studijskog programa stekao znanstveni stupanj magistra znanosti.

Nadalje, odredbom članka 73. stavka 3. i 8. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, propisano je, između ostaloga, da poslijediplomski sveučilišni studij traje

najmanje tri godine te se završetkom istog stječe akademski stupanj doktora znanosti, dok poslijediplomski specijalistički studij traje od jedne do dvije godine i istim se stječe akademski naziv specijalist određenog područja.

Moli se tumačenje da li u konkretnom slučaju službenik (vježbenik) koji je završio poslijediplomski dvogodišnji studij dana 14. lipnja 2011., ostvaruje pravo na uvećanje osnovne plaće za 8%, za znanstveni stupanj magistra znanosti, sukladno članku 38. stavak 8. alineji 2. Kolektivnog ugovora ili 5% za završen poslijediplomski specijalistički studij, sukladno alineji 1. navedenog članka i stavka Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 8/38 od 10. studenog 2023. godine te daje sljedeći odgovor:

Komisija nije ovlaštena tumačiti propise koji se odnose na područje visokog obrazovanja i znanstvenu djelatnost.

22. Čl. 42.

Prethodna tumačenja Zajedničke komisije glase sljedeće:

- Tumačenje br. 2/49 od 17. listopada 2014., prema kojem službenik koji je na bolovanju temeljem Izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad izdanoj od strane nadležnog liječnika primarne zdravstvene zaštite ima pravo na naknadu plaće, sukladno članku 49. Kolektivnog ugovora, neovisno o tome da li će se i u kojem iznosu sredstva refundirati od HZZO-a.

- Tumačenje broj 3/43 od 8. srpnja 2019., prema kojem državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini 85% od njegove plaće za prva 42 dana bolovanja, neovisno o vrsti bolovanja. Izuzetak od toga propisan je stavkom 2. samo za bolovanje zbog profesionalne bolesti ili ozljede na radu. Ukoliko je posebnim propisima navedeno pravo uređeno na povoljniji način, za državnog službenika i namještenika će se primijeniti to povoljnije pravo.

S obzirom na to da prilikom izolacije državnog službenika određenoj od strane epidemiologa ovo Ministarstvo isplaćuje razliku do 85% plaće državnom službeniku, a određeni dio naknade plaće, sukladno zakonu, isplaćuje se na teret od HZZO-a od prvog dana bolovanja.

Molim tumačenje članka 42. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (koji je po smislu zapravo identičan članku 49. Kolektivnog ugovora iz 2013. i članku 43. Kolektivnog ugovora iz 2017.), odnosno da li je poslodavac dužan isplatiti razliku do 85% plaće državnoj službenici koja je na bolovanju radi komplikacija u trudnoći prva 42 dana bolovanja, gdje se određeni dio naknade plaće, sukladno zakonu, također isplaćuje na teret HZZO-a od prvog dana bolovanja, jer je to povoljnije pravo za radnika?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/42.a od 10. studenog 2023.

Sukladno članku 42.a Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo u slučaju nastanka izvanrednih okolnosti nastalih uslijed epidemije, bolesti, potresa, poplave, ekološkog incidenta i sličnih pojava, službenik i namještenik ima pravo na naknadu plaće u visini njegove prosječne plaće ostvarene u tri mjeseca neposredno prije mjeseca u kojemu je nastala izvanredna okolnost (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad) ili u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, ovisno o tome što je za službenika i namještenika povoljnije.

Državni službenik i namještenik ima pravo na naknadu za bolovanje u visini 85% od njegove plaće za prva 42 dana bolovanja, neovisno o vrsti bolovanja. Izuzetak od toga propisan je stavkom 2. samo za bolovanje zbog profesionalne bolesti ili ozljede na radu.

23. Čl. 28.

Dana 13. listopada 2022. imala sam saobraćajku kad sam išla na posao te mi je priznata ozljeda na radu. Dana 17. listopada 2022. godine mi je umrla majka i nisam mogla koristiti pet dana plaćenog dopusta, što mi pripada sukladno odredbama članka 28. Kolektivnog ugovora. Da sam prekinula bolovanje, kao što mi je tada rečeno, na 100% bolovanju bih bila svega dva dana, jer se nakon prekida ne mogu vratiti na istu šifru. Meni je bolovanje bilo zaključeno tek 10. ožujka 2023. godine. Tada sam htjela iskoristiti tih 5 dana plaćenog dopusta, ali mi je rečeno da ne mogu. Pomirila bih se s time da ovdje ne radim 33 godine i točno znam da se isto moglo koristiti kasnije. Nadalje, meni još uvijek nije isplaćena pomoć u slučaju smrti majke temeljem članka 45. Kolektivnog ugovora, jer nisu imali novaca, a znam da je nekima bila isplaćena i prije sahrane. Da ne govorim da se iz Zagreba dolazilo na sahranu roditeljima, supružnicima, braći, dok meni nitko nije došao izraziti sućut. Otišlo se toliko daleko da mi traže rodni list kao dokaz da mi je to majka, što je presedan i prvi slučaj u mojem radnom vijeku. Još bih shvatila da je to uobičajena praksa.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 7/28 od 10. studenog 2023.

Pravo na korištenje plaćenog dopusta vezuje se uz konkretnu osnovu temeljem koje se isto ostvaruje. Prema tome, u slučajevima propisanim čl. 28. st. 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državni službenik ili namještenik može koristiti plaćeni dopust isključivo u vrijeme nastupa okolnosti na osnovi kojih ima pravo na plaćeni dopust, osim u slučaju dobrovoljnog davanja krvi.

24. Čl. 52.

Promjenom adrese zatražila sam isplatu putnih troškova, jer od adrese stanovanja (Zagrebačka 13, Bjelovar) do adrese poslodavca (Šetaliste dr. I. Lebovića 42, Bjelovar) imam više od 2 km. Kao što piše u Kolektivnom ugovoru, obzirom da ima organiziran prijevoz, priložila sam i potvrdu sa kolodvora. Zahtjev je prvo bio odobren, da bi ga predsjednica suda kasnije ukinula, navodeći kako se gleda pješačka ruta, a ne automobilska najkraća ruta dolaska na posao, to nema smisla, jer ako piše u Kolektivnom ugovoru da službenik ima pravo na putne troškove zašto bi se gledala pješačka ruta. Molim vas da mi protumačite članak 52. stavak 18. Kolektivnog ugovora, koji govori da se udaljenost u smislu tog članka utvrđuje na temelju kartografske podloge Google Maps putem stranice <https://www.google.com/maps> i to kao najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom (asfaltom), a u slučaju računanja udaljenosti iz stavka 1. ovog članka, kao pješačka ruta sa suvremenom pješačkom stazom koja omogućava sigurno kretanje pješaka.

U Kolektivnom ugovoru, također stoji da se gleda udaljenost preko internetske stranice Google Maps i to od polazišne točke adrese stanovanja do odredišne točke adrese poslodavca, najkraćom automobilskom rutom. Gledajući objašnjenja Komisije za tumačenje Kolektivnog ugovora, jedan od članaka vezanih uz ovaj slučaj piše:

„Tumačenje broj 3/52 od 6. rujna 2022.:

Službenik ili namještenik koji ostvaruje pravo na međumjesni prijevoz, ostvaruje i pravo na mjesni prijevoz ukoliko je udaljenost od mjesta prebivališta odnosno boravišta do stanice međumjesnog prijevoza najmanje dva kilometra. Obzirom da se utvrđuje duljina dijela puta službenika ili namještenika od adrese stanovanja do adrese rada i obratno, za utvrđivanje udaljenosti ne koristi se pješačka ruta, nego se sukladno članku 52. stavku 18. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike koristi najkraća automobilska ruta sa suvremenim kolničkim zastorom.“

Obzirom na navedeno i na to da u Kolektivnom ugovoru u više članaka stoji da se gleda automobilska ruta, a predsjednica je u mom slučaju gledala pješačku rutu, molim vas vaše obrazloženje i tumačenje imam li pravo dobivati putne troškove ili ne.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 4/52 od 6. rujna 2022. godine i Tumačenje broj 5/52 od 26. listopada 2022. godine te daje sljedeći odgovor:

Tumačenje broj 3/52 od 6. rujna 2022. godine odnosi se na državne službenike i namještenike koji koriste međumjesni prijevoz, a ne na službenike koji prebivaju ili borave na mjestu rada.

25. Čl. 23.

Članak 23. stavak 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine br. 56/22, 127/22 — Dodatak I.) propisuje da godišnji odmor, odnosno dio godišnjeg odmora koji nije iskorišten do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine zbog bolesti, te korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, službenik ili namještenik ima pravo iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine. Nadalje, stavak 2. citiranog članka propisuje da iznimno od stavka 1. navedenog članka, godišnji odmor, odnosno dio godišnjeg odmora koji zbog korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, nije mogao iskoristiti ili mu njegovo korištenje nije omogućeno do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine, službenik ili namještenik ima pravo iskoristiti do kraja kalendarske godine u kojoj se vratio na rad.

Notorna je činjenica da je citirani članak Kolektivnog ugovora neprimjenjiv, kontradiktoran te izaziva pravnu nesigurnost. Naime, odredbe navedenog članka su u suprotnosti s člankom 84. Zakona o radu (Narodne novine br. 93/14, 127/17, 98/19), i to zato jer je Zakonom izričito određeno da je prijenos neiskorištenog godišnjeg odmora moguć samo iz jedne kalendarske godine u drugu, a članak 23. Kolektivnog ugovora po svom trenutnom tekstu predviđa i dulje. Pritom napominjemo da je i sama Zajednička komisija priznala kogentnost odredbe Zakona o radu o mogućnosti prenošenja godišnjeg odmora samo iz jedne kalendarske godine u drugu u svojim najnovijim tumačenjima, konkretno u Tumačenju br. 1/23 od 15. srpnja 2022. godine. Međutim, ni najnovije tumačenje Zajedničke komisije ne odgovara na nedoumice koje proizlaze iz spornog članka 23. Kolektivnog ugovora.

Činjenica je da se prijenos neiskorištenog godišnjeg odmora iz stavka 1. članka 23. Kolektivnog ugovora odnosi na različite skupine službenika i namještenika, i to na one koji nisu mogli koristiti godišnji odmor zbog (1) bolesti, te zbog (2) korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju. Također, nesporno je da su u stavku 2. članka 23. Kolektivnog ugovora, službenici i namještenici koji nisu mogli koristiti godišnji odmor zbog korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju predviđeni kao iznimka, odnosno u povoljnijem su položaju od službenika koji nisu mogli koristiti godišnji odmor zbog bolesti.

Međutim, primjena spornog članka Kolektivnog ugovora dovodi do dvostrukog problema, i to prvenstveno zbog neprimjenjivosti članka 23. na istu skupinu službenika/namještenika. Primjera radi, majka koja je koristila roditeljski dopust u 2021. i 2022. godini, i nije iskoristila godišnji odmor za 2021. godinu do 30.6.2022., može ga iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30.6.2023. (primjenom stavka 1.), ili ako ga nije iskoristila do 30.6.2022., a vratila se na posao u 2022., ima ga pravo iskoristiti do kraja 2022. (primjenom stavka 2.).

S obzirom na takve proturječnosti unutar iste odredbe Kolektivnog ugovora, molimo za tumačenje koja odredba se primjenjuje u takvom slučaju?

Svjesni smo relevantnosti Tumačenja br. 1/23 od 15. srpnja kojim je Zajednička komisija izričito utvrdila važnost zakonske odredbe o mogućnosti prenošenja godišnjeg odmora samo iz jedne kalendarske godine u drugu, međutim, s obzirom na to da činjenično stanje nije isto, upućivanje na navedeno tumačenje ne bi otklonilo pravne praznine koje se pojavljuju prilikom primjene sporne odredbe. Također, kao drugi problem ističemo da nesklad sa zakonskim tekstom proizlazi i iz činjenice da su ovakvim izričajem službenici i namještenici

koji nisu mogli iskoristiti godišnji odmor do 30. lipnja sljedeće godine zbog bolesti u značajno boljem položaju od ostalih navedenih skupina (jer su pokriveni u stavku 1. koji izričito određuje da ga mogu iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine), što nikad nije bila namjera zakonodavca u dosadašnjim zakonskim tekstovima.

Slijedom svega navedenog, molimo za jasno tumačenje odredbi članka 23. Kolektivnog ugovora, na način da se razriješi sukob odredbi i definira način primjene, i to na sljedećim pitanjima:

(1) Može li državni službenik/namještenik, sukladno izričitoj odredbi stavka 1. članka 23. Kolektivnog ugovora, koji nije iskoristio godišnji odmor za 2022. godinu do 30. lipnja 2023. godine, i to zbog bolesti, koristiti preostali dio godišnjeg odmora za 2022. godinu u 2023., ako se vratio na rad, odnosno najkasnije do 30. lipnja 2024.

(2) Ukoliko državni službenik/namještenik nije iskoristio godišnji odmor za 2022. godinu zbog

korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta

s težim smetnjama u razvoju, te se vrati na posao u 2023. godini, može li koristiti preostali dio godišnjeg odmora za 2022. godinu u 2023., odnosno najkasnije do 30. lipnja 2024., ili isključivo do kraja 2023. godine? Drugim riječima, primjenjuje li se odredba stavka 1. ili stavka 2. članka 23. Kolektivnog ugovora prilikom utvrđivanja prava na prenošenje neiskorištenog godišnjeg odmora?

Pritom napominjemo da Tumačenje br. 1/23 od 15. srpnja 2022. ne odgovara na ova konkretna pitanja niti rješava koliziju odredbi spornog članka.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

**PREDSJEDNICA
KOMISIJE**

Olga Plazibat Novosel